

NATIONELLT PROGRAM FÖR ASYL-, MIGRATIONS- OCH INTEGRATIONSFONDEN (AMIF)
2014 - 2020

Ändrat förslag II UTKAST 11.2.2015

SPECIFICERING AV UTNÄMNDA MYNDIGHETER

Behöriga myndigheter som ansvarar för förvaltnings- och kontrollsystemet (förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 25)

Myndigheterna och deras kontaktoppgifter:

	Myndighetens namn	Myndighetens chef	Adress	E-post	Utnämningdag	Överförda funktioner
Ansvarig myndighet	Inrikesministeriet, Enheten för internationella frågor (utnämnd temporärt)	Laura Yli-Vakkuri	PB 26 (Kyrkogatan 12), 00023 Statsrådet, Finland	eusa@intermin.fi	-	
Revisionsmyndighet	Inrikesministeriet, Enheten för intern granskning	Antti Lehtonen	PB 26 (Kyrkogatan 12), 00023 Statsrådet, Finland	sitao@intermin.fi		
Behörig myndighet 1	-	-	-	-		-
Behörig myndighet 2	-	-	-	-		-
Behörig myndighet n (högst 10)	-	-	-	-		-

Bifogat dokument: meddelande om utnämningen, som innehåller följande uppgifter:

- a) den huvudsakliga ansvarsfördelningen mellan myndigheternas organisationsenheter;
- b) vid behov dess förhållande till de behöriga myndigheterna, vilka funktioner överförs och de viktigaste metoderna för att kontrollera de överförda funktionerna; samt

c) ett sammandrag över de viktigaste metoderna för behandlingen av anhållan om utbetalning av stödmottagare samt godkännande och bokförande av utgifter.

En kort beskrivning av det planerade förvaltnings- och kontrollsystemet framförs (förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 14 punkt 2, underpunkt g).

max. 900 tecken

Inrikesministeriets enhet för internationella frågor är ansvarig myndighet för fonden och inrikesministeriets enhet för intern granskning fungerar som revisionsmyndighet för fonderna. Enheterna har skött motsvarande uppgifter för SOLID-fonderna under den föregående programperioden. Inga delegerade myndigheter utses.

Den ansvariga myndigheten för fonderna delas in i två team: (1) teamet för beredning och verkställande samt (2) teamet för tillsyn och revision.

Vid behandlingen av anhållan om utbetalning och godkännande och bokföring av utgifter iakttas förfaranden utifrån den horisontella förordningen och åtgärderna baseras på de förfaranden som fastställs i ministeriets ekonomistadga.

Tillämpningsområdet för det nationella programmet omfattar Fastlandsfinland och landskapet Åland. Då programmet verkställs tas det hänsyn till behovet av svenskspråkig information och utbildning.

SEKTION 1: SAMMANFATTNING

Ett sammandrag över hela programmet framförs, i vilken de nationella strategierna och målen förs fram (önskade resultat).

max. 5000 tecken

Det allmänna målet för det nationella programmet är att främja genomförandet av EU:s gemensamma prioriteringar och EU-rättsakterna.

Finlands migrationspolitik baserar sig på regeringsprogrammet samt strategin Migrationens framtid 2020 (migrationsstrategin). Målet är en aktivare och mer föregripande invandringspolitik med följande riktlinjer: Ett öppet och tryggt Finland där var och en finner sin plats och där mångfald är vardag. Andra centrala nationella strategier är statens integrationsprogram och det nationella åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa. Det nationella programmet ligger i linje med målen för de strategier som nämns ovan. I all verksamhet som finansieras beaktas de internationella skyldigheter gällande mänskliga rättigheter som är bindande för Finland.

Fonden ger mervärde särskilt beträffande stärkandet av myndigheternas beredskap, utvecklandet av samarbetet mellan tredje sektorn och behöriga myndigheter samt beträffande stödåtgärder för tredjelandsmedborgare. Med medel ur fonden stöds också det europeiska samarbetet med andra medlemsstater och behöriga EU-ämbetsverk.

Syftet med det särskilda målet 1 är att förbättra mottagnings- och asylförfarandet bl.a. genom att stärka myndigheternas samarbete och arbetsfördelning och deras yrkesmässiga kunnande samt effektivisera i synnerhet den första fasen av asylprocessen. En nationell verksamhetsmodell skapas för att skapa beredskap för snabba växlingar i antalet asylsökande och anpassa mottagningssystemet. Omständigheterna för mottagning förbättras särskilt i syfte att tillgodose särskilda behov hos utsatta personer. En ytterligare avsikt är att säkerställa att asylsökande får tillräckligt stöd, rättsäkerhet och ett mänskligt bemötande. Information tas fram och statistikförs om asylförfarandet och mottagningssystemet, och insamlingen och analysen av landspecifik information om utreseländerna utvecklas. Ett viktigt mål är också att säkerställa ett smidigt genomförande av Finlands vidarebosättningspolitik i synnerhet genom att stöda placeringen av flyktingar som vidarebosätts i kommunerna och att dela information och erfarenheter. Resultatet av dessa åtgärder förväntas vara att asylförfarandets olika delområden fungerar bättre. För det särskilda målet 1 har 30,7 procent av grundfinansieringsandelen budgeterats.

Målet med det särskilda målet 2 är att främja integrationen av tredjelandsmedborgare genom åtgärder i den inledande fasen i samarbete med medborgarorganisationerna, genom att stöda integrationen särskilt av utsatta tredjelandsmedborgare och att öka deras delaktighet och välbefinnande samt förbättra interaktionen mellan dem och det mottagande samhället. Ett mål är också att stärka myndigheternas beredskap genom att förbättra kommunernas mottagningsberedskap och integrationstjänster. Vidare främjas dialogen mellan myndigheterna och tredjelandsmedborgare samt utvecklas uppföljningen av integrationen särskilt på regional och lokal nivå. Ett mål är också att genomföra informationsåtgärder i utreseländerna. Dessutom utvecklar man migrationsförvaltningens verksamhet genom att förbättra samarbetet mellan olika myndigheter och uppföljningen av migrationen samt genom att göra tillståndsförfarandet enklare. Statistikföringen och analysen av migrationen utvecklas och genomförandet av strategierna följs upp. Myndigheternas förvaltningsövergripande samarbete och samarbetet med andra medlemsstater utvecklas också, och åtgärder genomförs för att trygga ett enhetligt migrationssystem. Resultatet av åtgärderna förväntas vara att integrationsverksamheten och förfaringssätten för laglig invandring förbättras. För det särskilda målet 2 har 38,8 procent av grundfinansieringsandelen budgeterats.

Målet med det särskilda målet 3 är att stöda beförhållandet av ett system för frivilligt återvändande samt att utveckla tagandet i förvar och dess alternativ. Processen för avlägsnande ur landet förbättras och görs snabbare genom att man utvecklar förfarandet för

utredande av identitet och anskaffningen av resedokument. Dessutom utvecklas samarbetet mellan myndigheterna i Finland och mellan Finlands beskickningar och tredjeländers myndigheter. Förfarandet för övervakning av återsändningar utvecklas ytterligare, och uppföljningen och utvärderingen av återanpassningen förbättras. Med stöd ur fonden utvecklar man dessutom statistikföringen och analysverksamheten för att få tillförlitlig information om olaglig inresa och avlägsnande ur landet. Resultatet av de genomförda åtgärderna förväntas vara mer effektiva åtgärder för återsändning. För det särskilda målet 3 har det budgeterats 20,8 procent av grundfinansieringsandelen.

Finland fortsätter att vidarebosätta flyktingar. Åren 2014–2015 har Finland för avsikt att ta emot 2193 kvotflyktingar.

För programperioden 2014–2020 utarbetar Finland ett nationellt genomförandeprogram för genomförandet av det nationella programmet. Där preciseras fondens mål och de åtgärder som ska finansieras.

SEKTION 2:

Utgångsläget i medlemsstaten (förordning (EU) nr 514/2014 artikel 14 punkt 2 underpunkt a och b)

Utgångsläget är ett sammandrag av läget i medlemsstaten i december 2013 inom områden som är relevanta för fonden. I denna sektion framförs:

- en beskrivning av utgångsläget i medlemsstaten tillsammans med nödvändig information om de faktiska omständigheterna för att på ett korrekt sätt bedöma behovet;
- en analys av de behov som föreligger i medlemsstaten, inklusive centrala frågor för den politiska dialogen;
- uppgifter om åtgärder som hittills genomförts, även om åtgärder som genomförts med hjälp av tidigare fonder för inrikesfrågor;
- en uppskattning av nationella behov, även av utmaningar som uppmärksammats i bedömningarna; samt
- uppgifter om de preliminära årliga anslagen enligt det nationella budgetutfallet, indelat enligt de särskilda målen som bestämts i det nationella programmet.

Alla uppgifter ska vara självständiga, och man ska inte i samband med dem hänföra till uppgifter i bifogade dokument och de får inte innehålla hyperlänkar. Det går att bifoga ett dokument med tilläggsuppgifter.

Eventuella bifogade dokument är inte en del av kommissionens beslut att godkänna det nationella programmet som avses i förordningen (EU) nr 514/2014 artikel 14 punkt 7.

Bestyrkande och utvecklande av det gemensamma europeiska asylsystemet (CEAS)

Antalet asylsökande har stabiliserats under de senaste åren. År 2013 var antalet 3238 medan det år 2009 var 5988. Av dessa utgjorde antalet minderåriga som anlänt utan vårdnadshavare 156 personer år 2013, medan motsvarande antal var 557 år 2009. Systemet måste dock vara förberett för och kunna anpassa sig till variationer i antalet asylsökande.

Enligt migrationsstrategin och regeringsprogrammet ska tiden för handläggning av asylansökningar förkortas. Den genomsnittliga behandlingstiden år 2012 var 253 dygn och år 2013 194 dygn. Som bäst pågår en utredning om att överföra asylprocessens första fas och delgivningen av asylbeslutet från polisen till Migrationsverket (Migri). För närvarande tar polisen och gränsbevakningsväsendet emot asylansökningarna och utreder sökandens identitet och resväg. Migri utfärdar beslut på asylansökan, och ändring i beslut kan sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Vid sökande av ändring utgjorde behandlingstiden år 2013 5,9 månader och vid påskyndad behandling 4,7 mån.

För att göra handläggningen snabbare är det nödvändigt att i asyلفörfarandet säkerställa att det finns tillräckliga personalresurser samt att förstärka samarbetet mellan myndigheterna och se över arbetsfördelningen. Att det finns ett behov att vidta utvecklingsåtgärder har framkommit i tidigare utvecklingsprojekt inom migrationsförvaltningen, och detta har även lyfts fram som ett centralt område för utvecklingsåtgärder i migrationsstrategin.

Det nationella genomförandet av EU:s regelverk om CEAS pågår som bäst. Genomförandet förutsätter att utbildnings- och informeringsåtgärder som stöder genomförandet riktas till myndigheterna och den tredje sektorn.

Det nationella genomförandet av CEAS skapar också ett behov av att utveckla mottagningssystemet och omständigheterna för mottagande. Det finns 27 mottagningscentraler, varav 7 är enheter för minderåriga. Inkvarteringskapaciteten i juni 2014 utgjorde 2 446 inkvarteringsplatser. I enheter för minderåriga fanns ytterligare 70 platser. Inkvarteringskapaciteten och infrastrukturen är just nu i huvudsak tillräckliga, men mottagningscentralerna ska i enlighet med principerna om jämlikhet och icke-diskriminering kunna tillhandahålla tjänster och stödåtgärder som bygger på individuella behov. Dessutom ska de särskilda omständigheterna för utsatta personer beaktas genom att identifieringen av sådana personer och tillgodoseendet av deras behov effektiviseras, särskilt utgående från utvecklingen av tjänsterna och personalens kunnande. För att förbättra den juridiska rådgivningen utreds alternativa genomföringsmetoder och lagstiftningsrelaterade behov. Det finns också behov att göra tjänsterna vid

mottagningscentralerna enhetligare och att förbättra deras kostnadseffektivitet.

Rådets direktiv om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna (2013/33/EU) ställer även krav på att organisera tagande i förvar av asylsökande. Alternativ för tagande i förvar utvecklas i enlighet med regeringsprogrammet, och lagstiftningen gällande tagande i förvar preciseras för att utveckla realiserandet av de asylsökandes rättsskydd. Utgångspunkten är att alternativa säkringsåtgärder i första hand brukas och avsikten är att främja användningen av anmälningsskyldighet som ett alternativ till tagande i förvar genom att möjliggöra det även vid mottagningscentralerna. Tagandet i förvar av ensamkommande minderåriga kommer att förbjudas och systemet med företrädare för dessa personer behöver utvecklas vidare.

År 2013 var kostnaderna för mottagningen av asylsökande ungefär 60,5 milj. euro. År 2014 har 30,5 milj. euro budgeterats för mottagningstjänster och 10 milj. euro för understöd som utbetalas till asylsökande.

Finland har vidarebosatt personer som anses ha flyktingstatus enligt UNHCR sedan 1979. Riksdagen fattar årligen beslut om antalet personer som tas emot som kvotflyktingar. I budgeten för 2001 har reserverats ett årligt anslag för att ta emot 750 kvotflyktingar. År 2014 ökade Finland sin flyktingkvot till 1 050 personer för att hjälpa syrierna. Finland har i sin flyktingpolitik fastställt att till kvoten hör flyktingar i utsatt ställning och dessutom 10 procent av kvoten som s.k. nödfall.

Under de senaste åren har det varit svårt att placera flyktingar i kommunerna. Som orsaker har betraktas bl.a. otillräckliga ekonomiska resurser och personalresurser och otillräckliga ersättningar av staten, det förvaltningsmässigt tunga ersättningssystemet och bristen på bostäder särskilt på större orter. Väntetiderna för placering i kommun har varit långa, särskilt för nödfall (2011-2014 tog inresan av nödfall i genomsnitt 4-5 månader och av andra kvotflyktingar 7-8 mån.). Under det senaste året har läget dock förbättrats bl.a. delvis genom förhöjda ersättningar med stöd av europeiska flyktingfonden ERF.

Verkställandet av vidarebosättningsprogrammet är en tvärssektoriell process i vilken deltar även aktörer från den tredje sektorn. Det finns behov av att göra samarbetet smidigare och att förtydliga arbetsfördelningen. År 2013 budgeterades 915 000 € för flyktingarnas resor till landet.

Integrering och laglig invandring

Migration till Finland från utlandet har under de senaste åren vuxit anmärkningsvärt mycket. Antalet utlänningar som bor i landet har nästan fördubblats sedan 2000-talet. År 2000 var ungefär 92 000 utlänningar bosatta i Finland och år 2013 ungefär 207 000. Av dem är ca 61 procent tredjelandsmedborgare. Tillväxten fortsätter snabbt: enligt uppskattningar som bygger på den nuvarande invandringen kommer antalet utlänningar år 2020 att vara

ungefär 345 000 personer, och kommer att fördubblas till ungefär 700 000 personer fram till år 2030. Även orsakerna till invandring har blivit allt mångsidigare. Tidigare var invandringen i huvudsak baserad på humanitära skäl, men nuförtiden är orsakerna allt mer familjeband, arbete och studier.

Enligt migrationsstrategin vill Finland stödja invandring av arbetskraft som baserar sig på ekonomiska och samhällseliga skäl. Finland behöver unga invandrare som stannar här permanent och står till förfogande på arbetsmarknaden. Situationen kommer att vara mest krävande inom social- och hälsovårdsbranschen. EU:s inre marknad är även i framtiden en central utgångspunkt, men utöver den bör man förbereda sig på ett ökat behov av arbetskraft även från länder utanför EU. Baserat på statistikuppgifter är bland annat närområdena och Asien viktiga invandringsområden för arbetstagare som invandrar till Finland.

Den utländska arbetskraftens andel av arbetskraften i Finland är ännu inte särskilt betydande, uppskattningsvis 75 000–125 000, av vilka ca 60 procent kommer från tredjeländer. Ungefär 5 000 arbetstagare från tredjeländer anländer varje år till Finland med uppehållstillstånd. Flest arbetstagare kommer från Ryssland, Ukraina, Indien, USA och Kina. Med den ökande invandringen ökar behovet att göra invandringsförfarandena klarare och deras funktionalitet bättre.

År 2012 fattade Migri allt som allt 22 621 beslut om uppehållstillstånd på basis av ansökningar om uppehållstillstånd som anhängiggjorts på olika grunder. Andelen avslag år 2012 var 5 464 (24 procent). År 2013 utfärdades 22 508 beslut om uppehållstillstånd. Av dem var 17 503 bifallande (78 procent) och 5 005 avslående.

Enligt den nationella bedömningsrapporten om olaglig inresa för år 2013 har antalet olagliga inresor i landet hållits på en måttlig nivå. År 2013 fick myndigheterna vetskap om 3 368 utlänningar som vistades i landet utan uppehållstillstånd. Missbruk av visum och uppehållstillstånd utgör en betydande del av den illegala invandringen.

Lagliga invandringskanaler missbrukas särskilt med hjälp av förfalskade dokument eller genom att söka in på falska grunder (till exempel söka in som studerande då den verkliga avsikten är arbete). För att förebygga missbruk i anslutning till inresa är det nödvändigt att i tredjeländer effektivisera bl.a. distributionen av riktig information, tillhandahållandet av språkutbildning och bedömningen av yrkesskickligheten. Betydelsen av information om de interna strömmarna av olaglig invandring i Europa har lyfts fram i anslutning till förebyggandet av olaglig invandring. Över 90 procent av den olagliga invandringen till Finland sker via de inre gränserna. År 2013 gick uppskattningsvis 5,1 milj. euro åt till kostnader i anknytning till beslutsfattande om uppehållstillstånd och beslut om avlägsnande från landet.

I och med den ökade invandringen kommer kulturell mångfald, flerspråkighet samt många olika värden och vanor att bli en allt viktigare del av det finländska samhället. Samtidigt blir det nödvändigt att se över strukturen av resurserna för integrering på nytt. En ökad invandring ställer ändringskrav på de allmännyttiga tjänsterna. Tjänsternas tillgänglighet, personalens kunskande och identifieringen av behov av service är i nyckelposition i integrationsprocessen. I och med att antalet invandrare ökar och deras bakgrund blir allt mer mångskiftande bör man bättre ta i beaktande specialbehov.

Den nya lagen om främjande av integration trädde i kraft 1.9.2011. Enligt den ska man i början av regeringsperioden uppgöra ett statligt program för integrationsfrämjande. Det centrala målet i programmet, som sträcker sig från 2012 till 2015, är att invandrarna ska göras mer delaktiga. I programmet granskas invandrarbefolkningens behov i enlighet med integrationsprincipen på alla politikområden under beaktande av EU:s gemensamma principer för integration.

Huvudansvaret för integrationsåtgärderna i enlighet med lagen ligger på kommunerna och TE-byråerna. Medborgarorganisationerna har dock en viktig ställning som kompletterare av de tjänster som myndigheterna tillhandahåller och som samarbetspartner. Utmaningen beträffande den tredje sektorn är att organisationernas verksamhet i stor omfattning finansieras med projektfinansiering. Invandrarorganisationer har oftast de sämsta förutsättningarna. Genom att utveckla samarbetet mellan myndigheter och organisationer kan man allt mer effektivt befästa organisationernas verksamhet som en del av integreringshelheten.

Att utveckla och främja integrationen samt att rikta resurserna förutsätter en noggrannare uppföljning av hur integrationen verkställs och av effekterna av den. Uppföljningen har utvecklats (bl.a. med stöd av integrationsfonden) inom olika projekt, på basis av vilka systemet för uppföljningen av integrationsfrämjandet, integrationen och de etniska relationerna gjordes upp. Uppföljningen påbörjades 2012 och den första helhetsöversikten blev färdig 2013. Enligt rapporten är invandrarens livsförhållanden desto närmare stambefolkningens, ju längre personen vistats i Finland. Skillnaderna mellan olika invandrargrupper är emellertid stora. Rapporten visar att man börjat utveckla offentliga tjänster enligt det ökade antalet invandrare, men bastjänsterna behöver fortfarande utvecklas, och de behöver också kompletteras med särskilda tjänster.

År 2014 grundade ANM ett kompetenscenter för integration vars främsta uppgift är att stöda de lokala aktörernas kompetens i integrationsarbetet.

De ur integrationens synvinkel viktigaste nationella resurserna är integreringsersättningarna till kommunerna (år 2014 budgeterat 94,7 milj. euro) samt resurser för integrationsutbildning (år 2014 budgeterat 45,5 milj. euro). År 2013 betalades

128,5 milj. euro i integreringsersättning som arbetsmarknadsstöd.

Återvändande

Enligt direktivet om återvändande (2008/115/EG) är frivilligt återvändande den primära formen av återvändande. För närvarande pågår ett lagstiftningsprojekt som avser att befästa ett system för frivilligt återvändande som syftar till att personer som återkallat sin asylansökan eller fått avslående beslut på sin ansökan får stöd och handledning för att lämna landet frivilligt. Till målgruppen hör också offer för människohandel som är villiga att välja detta alternativ, personer som fått tillfälligt skydd och personer som fått tillfälligt uppehållstillstånd på grund av hinder för avlägsnande ur landet.

Programmet för frivilligt återvändande har tidigare utvecklats i ett projekt som finansierades från Migris och IOM:s fond för återvändande. I projektet gavs 2010-2012 stöd till sammanlagt 858 personers frivilliga återvändande. Största andelen av återvändarna var personer som hade fått avslag på sin asylansökan (494 personer) eller återkallat sin asylansökan (310 personer). Före projektet varierade antalet frivilliga återvändare årligen från ett par tiotal till under hundra. Genom projektet var antalet frivilliga återvändare år 2010 234, år 2011 redan 304 och år 2012 var antalet 320. För IOM tog de praktiska arrangemangen för återvändandet under perioden 1.1.2013–31.1.2014 i genomsnitt 56 dygn (median 34 dygn) från det att ansökan anlät. År 2013 uppgick antalet personer som återvänt frivilligt till 341. Under projektet identifierades utvecklingsbehoven särskilt vad gäller bidraget för återresa, så att en hållbar återanpassning kan främjas och uppföljas.

Avvisningar till följd av negativa asylbeslut ska enligt regeringsprogrammet verkställas snabbare än för närvarande. Projektet för granskning av föreskrifter som berör tagande i förvar enligt utlänningslagen förbereder de ändringar i utlänningslagen och lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter som skrivits in i regeringsprogrammet. Förslagen gällde bl.a. mer ingående reglering av tagandet i förvar av barn och ändringar som beror på EU:s regelverk. 2013 togs 1 201 personer i förvar. För närvarande finns det en förvarsenhet med 40 platser och år 2014 blir en andra enhet med 30 platser färdig.

År 2013 verkställdes 2 928 beslut om avlägsnande ur landet, och år 2012 var siffran 2 440. Migri delgav 2 511 beslut om avlägsnande ur landet år 2013, och den genomsnittliga delgivningstiden var ca 25 dygn. Avlägsnandet av utsatta personer ur landet statistikförs inte separat, men enligt uppskattning är antalet flera tiotal personer per år. Den växande gränstrafiken och invandringen medför utmaningar för myndighetsverksamheten vad gäller bekämpningen av olaglig invandring. Att i efterhand utreda förutsättningarna för vistelse i landet och att avlägsna en utlänning ur landet sysselsätter myndigheterna och orsakar

kostnader.

Att utreda identiteten hos personer som ska avlägsnas ur landet och att skaffa resedokument till vissa länder är svårt. Processen är långsam, vilket bidrar till att avlägsnandet fördröjs. Helsingfors polisinrättning, som är ledande aktör vad gäller verkställande av beslut om avlägsnande ur landet, har sedan år 2008 genomfört projekt med stöd av återvändandefonden för att utveckla processer för avlägsnande ur landet. Det är nödvändigt att även i fortsättningen utveckla enhetliga och fungerande modeller för utredande av identiteten av dem som ska avlägsnas ur landet. Antalet personer som återsänds varierar betydligt mellan olika destinationsländer. Avlägsnandena ur landet verkställs t.ex. genom ledsagande, vid behov med charterplan eller i gemensamma Frontex-operationer.

År 2013 har budgeterats 2,3 milj. euro för kostnader för tagande i förvar. Polisens kostnader för avlägsnande ur landet år 2013 uppgick sammanlagt till 2,9 milj. euro. För att utveckla programmet för frivillig återvändande fick projektet som genomfördes 2010–2013 från budgeten för fonden för frivilligt återvändande 1,36 milj. euro.

SEKTION 3:

Programmets mål (Förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 14 punkt 2 underpunkt b, c och d)

Alla uppgifter om de särskilda målen ska vara självständiga, och man ska inte i samband med dem hänföra till uppgifter i bifogade dokument och de får inte innehålla hyperlänkar.

3.1	SÄRSKILT MÅL 1: Asyl Bestyrkande och utvecklande av det gemensamma europeiska asylsystemet
<p><i>En ändamålsenlig strategi framförs, i vilken definieras de nationella målen, samt en beskrivning av iakttagande av målen i de särskilda förordningarna, så att de individualiserade behoven enligt utgångsläget kan bemötas.</i></p> <p><i>max. 3000 tecken</i></p> <p>Utlänningslagen (301/2004) är en central nationell lag med hänsyn till detta särskilda mål. Programmets mål är i linje med regeringsprogrammet och med invandringsstrategin och dess åtgärdsplan.</p> <p>Asylprocessen förstärks och behandlingstiderna görs kortare genom att fästa uppmärksamhet särskilt på myndigheternas förvaltningsövergripande samarbete, arbetsmetoder, kunnande och arbetsfördelning samt på åtgärder för att göra förfarandet enhetligare.</p> <p>Särskilt åtgärderna och asylundersökningen i processens första skede effektiveras. Målet är att</p>	

utreda sökandens identitet i ett så tidigt skede som möjligt. Asylintervjun utvecklas för att utveckla rättssäkerheten. Rättshjälpssystemets och den juridiska rådgivningens funktionalitet utvecklas bl.a. med hjälp av EASO:s utbildningar.

Mottagningssystemets beredskap och anpassning vid plötsliga variationer i antalet sökande förbättras genom att skapa en nationell verksamhetsmodell under beaktande av den EU-omfattande tidiga beredskapen och EASO:s roll i utvecklingen av den.

Mottagningsomständigheterna och -metoderna utvecklas i samarbete med olika instanser beträffande tjänsterna och stödåtgärderna. De asylsökandes hälsa och välfärd främjas.

Vid mottagning och under asylofförandena säkerställs att sökande får ett jämlikt och humant bemötande och att deras mänskliga och grundläggande rättigheter genomförs fullt ut. Uppmärksamhet ägnas identifieringen av särskilda behov hos asylsökande, särskilt utsatta personer.

Asylsökandes aktiva medverkan i processen möjliggörs. Sökandenas egen funktionsförmåga och delaktighet främjas.

Bedömningsmetoderna och myndigheternas datasystem utvecklas för att säkerställa processens kvalitet och följa upp mottagningskapaciteten. Rapportering om utsatta personer och andra specialgrupper utvecklas i enlighet med EASO:s behov gällande informationsinsamlingen. Systemet för e-tjänster utvecklas och kundernas förmåga att använda sig av det förbättras.

Asylpolitiken och -förfarandet följs upp, utvärderas och utvecklas, även med bl.a. EASO:s stöd. Insamlingen och analysen av utreseländerna för asylsökande och flyktingar som ska vidarebosättas utvecklas även i samarbete med EASO och andra medlemsstater.

Åtgärder vidtas för att säkerställa ett smidigt verkställande av vidarebosättningspolitiken och en flexibel anpassning till förändringar i flyktinglägret.

Urvalsförfarandet effektiviseras bl.a. genom att utveckla den expertis och de praktiska arrangemang som behövs vid urvalsresorna. Vid utvecklandet av urvalet av kvotflyktingar och tillhandahållandet av kulturell orientering beaktas aspekter som gäller flyktingarnas integration i Finland. Det regelbundna samarbetet mellan de nationella myndigheternas och UNHCR säkerställs, och man deltar i EASO:s verksamhet till relevanta delar. Samarbetet mellan myndigheter, medborgarsamhället och myndigheter i andra länder utökas.

Lösningar utvecklas för att förbättra kommunernas mottagningsberedskap och göra placeringen av kvotflyktingar i kommunerna snabbare.

3.1.1.	Nationellt mål 1: Mottagning/Asyl/AMIF Artikel 5 System för mottagning och asyl
--------	--

	<p>En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvat resultat).</p>
	<p><i>max. 2800 tecken</i></p> <p>De nationella tyngdpunkterna beskrivs i migrationsstrategin och dess genomförandeprogram. Genom dessa åtgärder vill man i synnerhet effektivisera asylförfarandet och säkerställa asylsökandenas rättsskydd. En tyngdpunkt är också att harmonisera den nationella lagstiftningen med EU-rättsakterna.</p> <p>Finansieringens tyngdpunkter</p> <p>Utveckling av asylprocessen särskilt genom följande åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Utveckla det yrkes- och förvaltningsövergripande samarbetet mellan myndigheterna samt förbättra arbetsmetoderna, arbetsfördelningen och arbetsredskapen genom att utveckla samarbetet, samordningen, styrningen och de gemensamma ärendehanteringssystemen på det operativa planet • Förbättra yrkeskunskapen och -kompetensen hos personer som arbetar i asyl- och mottagningssystemet genom kompetens- och kunskapsfrämjande utbildning • Effektivisera processens första fas bl.a. genom att förbättra förmågan att granska dokumentens riktighet och identifieringen av personer både tekniskt och genom utbildning, genom att använda språkanalys och med hjälp av god praxis som skapats annanstans. Vidta åtgärder för att effektivisera utredningen av asylsökandes identitet och nationalitet/utreseland samt identifiera olika grupper av sökanden. <p>Stöd av mottagningen av asylsökande särskilt genom följande åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vidta åtgärder som tryggar existensen av högklassiga rättshjälptjänster och utvecklar den juridiska rådgivningen samt säkerställa de sökandes rättsskydd och mänskliga bemötande och deras deltagande i asylprocessen bl.a. genom att utveckla informationen och stödtjänsterna • Vidta åtgärder som förbättrar mottagningsomständigheterna särskilt vid identifiering av asylsökande i utsatt ställning (t.ex. minderåriga som anländer utan vårdnadshavare, handikappade, tortyroffer, icke läskunniga personer) och beakta särskilda behov i anslutning till hälsa, välmående och den personliga funktionsförmågan bl.a. genom att utveckla kunnandet hos personalen och specialtjänsterna som tillhandahålls, vid behov som samarbete mellan myndigheter och organisationer. <p>Anpassning av mottagningssystemet:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Skapa en nationell verksamhetsmodell i syfte att uppnå beredskap för snabba

	<p>växlingar i antalet asylsökande bl.a. genom att utveckla myndigheternas samarbete, regionala verksamhetsmodeller och informationssystem</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vidta åtgärder för att göra förläggningstjänsterna enhetligare och förbättra deras kostnadseffektivitet. <p>Det eftersträvade målet är att åtgärderna ska inverka på effektiviseringen och förkortandet av asylförfarandet genom att förbättra myndigheternas samarbete, arbetsfördelning, arbetsmetoder och arbetsredskap. Man strävar efter att effektivisera asylprocessens inledande fas. Av dem som arbetar med asylsökande har 80 % yrkeskompetens och man strävar efter att förbättra förmågan att identifiera särskilda behov. Det ska finnas ett omfattande utbud av specialservice och juridiska tjänster för asylsökandena.</p>
3.1.2.	<p>Nationellt mål 2: Utvärdering/AMIF Artikel 6</p> <p>Utvärdering av asylpolitiken</p>
	<p>En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvade resultat).</p>
	<p><i>max. 2800 tecken</i></p> <p>De nationella tyngdpunkterna baserar sig på migrationsstrategin, enligt vilken beredningen av migrationspolitiken och en välfungerande migrationsförvaltning förutsätter exakt information om den internationella rörligheten. Åtgärder för att utveckla tillgången på och användningen av statistik- och forskningsuppgifter gällande migration (en mera detaljerad och systematiserad insamling av data) stöder förverkligandet av denna tyngdpunkt.</p> <p>Finansieringens tyngdpunkter:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Information om asylförfarandet produceras, statistikförs och analyseras, inklusive uppgifter om beslutsfattandets kvalitet, samt utvecklas datasystem som stödjer denna verksamhet för att utveckla verksamhetsförutsättningarna för asylförfarandet. • Information om systemet för mottagning av asylsökande produceras och statistikförs och mottagningskapaciteten följs upp bl.a. för att anpassa mottagningssystemet. • Vi utvecklar insamlingen, analysen och dokumenteringen av landinformation om asylsökandes utreseländer och omständigheter, även i samarbete med andra medlemsstater samt EASO, Eurostat och eventuellt andra instanser. <p>Det eftersträvade målet är noggrannare information om asylförfarandena och mottagningssystemet samt försäkran om att uppdaterad och korrekt information om utreseländerna finns tillgänglig genom att 50 landinformationsprodukter utvecklas.</p>

3.1.3	Nationellt mål 3: Vidarebosättning/AMIF Artikel 7
	En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvat resultat).
	<p><i>max. 2800 tecken</i></p> <p>Ett mål för de nationella tyngdpunkterna är att säkerställa att Finlands vidarebosättningspolitik verkställs smidigt. Åtgärder för att snabbare kunna placera kvotflyktingar i en kommun och utveckla myndighetsprocesserna stöder förverkligandet av denna tyngdpunkt.</p> <p>Finansieringens tyngdpunkter:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Placera kvotflyktingar i kommunerna snabbare genom kommunernas och regionförvaltningens egna utvecklingsåtgärder; utveckla modeller och lösningar för att kunna placera flyktingar i kommunerna snabbare genom att förbättra kommunernas mottagningsberedskap. Stödja den lokala och regionala förvaltningen vid utvecklandet och utvärderingen av funktioner i anslutning till vidarebosättning. • I samarbete mellan nationella och lokala myndigheter, aktörer inom den tredje sektorn och även andra medlemsstater och UNHCR dela med sig information, bästa praxis och erfarenheter till stöd för vidarebosättning och utveckling av systemet. <p>Med åtgärder som finansieras från anslag för vidarebosättning stöds utvecklingen av myndighetsprocesser som anknyter till verkställigheten av det nationella programmet för vidarebosättning, utveckling av utbildning som främjar mottagandet (kulturell orientering), effektivisering av placering i kommunerna och säkerställandet av tillgången till kommunplatser samt åtgärder som främjar integrationen av kvotflyktingar.</p> <p>Det eftersträvat målet är att kvotflyktingar smidigt placeras i kommunerna och att vidarebosättningsprocessen fungerar väl så att man årligen kan vidarebosätta i genomsnitt 750 personer.</p>
3.1.4	Specialåtgärd 1: Transiteringsanläggningar/AMIF bilaga II.1
	<p><i>Beskrivning av hur åtgärden avses bli genomförd och grunder för finansieringsandelen.</i></p> <p><i>Enbart den huvudsakliga ansvariga medlemsstaten ska lista medlemsstater som deltar, inklusive deras roll och eventuell finansieringsandel, ifall nödvändigt, och den deltagande medlemsstaten ska beskriva sin roll i åtgärden samt finansieringsandel, ifall nödvändigt.</i></p> <p><i>max. 1900 tecken</i></p> <p>Inga planerade åtgärder.</p>

3.1.5	Specialåtgärd 2: Tillgång till asyl/AMIF bilaga II.2
	<p><i>Beskrivning av hur åtgärden avses bli genomförd och grunder för finansieringsandelen.</i></p> <p><i>Enbart den huvudsakliga ansvariga medlemsstaten ska lista medlemsstater som deltar, inklusive deras roll och eventuell finansieringsandel, ifall nödvändigt, och</i></p> <p><i>den deltagande medlemsstaten ska beskriva sin roll i åtgärden samt finansieringsandel, ifall nödvändigt.</i></p> <p><i>max. 1900 tecken</i></p> <p>Inga planerade åtgärder.</p>

3.2.	<p>Särskilt mål 2: Integration/Laglig invandring</p> <p>Stöd av laglig invandring till medlemsstaterna enligt deras ekonomiska och samhälleliga behov, såsom arbetsmarknadsbehov, på så sätt att man samtidigt säkerställer medlemsstaternas migrationssystemers integritet och främjar den effektiva integreringen av tredjeländers medborgare.</p>
	<p><i>En ändamålsenlig strategi framförs, i vilken definieras de nationella målen, samt en beskrivning av iakttagande av målen i de särskilda förordningarna, så att de individualiserade behoven enligt utgångsläget kan bemötas.</i></p> <p><i>max. 3000 tecken</i></p> <p>Centrala lagar för detta särskilda mål är utlänningslagen och integrationslagen (1386/2010). Centrala nationella strategier är migrationsstrategin, statens integrationsprogram och det nationella åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa. Det nationella programmets mål ligger i linje med dessa strategier.</p> <p>Nationellt är målet att främja immigration av kompetent arbetskraft. Migrationsförvaltningens tillståndsförfarande ska vara flexibelt och klart.</p> <p>Resurserna för verkställigheten och uppföljningen av strategierna samt statistikföringen och analysen av invandringen ska tryggas. Det är viktigt att få mer detaljerad information om det verkliga behovet av utländsk arbetskraft bl.a. för att bedöma behovet för utveckling av tillståndsförfarandet. Även myndighetssamarbetet för olika tillståndprocesser och i övervakningen bör utvecklas.</p> <p>Det finns ett behov att identifiera och analysera olika sökandegrupperns särskilda behov som klienter som ansöker om uppehållstillstånd.</p> <p>Enligt migrationsstrategin ska olaglig invandring förebyggas och bekämpas i myndighetssamarbete i utreseländerna, på närområdena, vid de yttre gränserna och även inom landet. Personer som kommer för att arbeta i Finland ska redan i utreselandet informeras om arbetslagstiftningen och</p>

villkoren i Finland. I utreseländerna ska också distribueras information om möjligheterna till laglig invandring.

Myndighetsförfaranden i anslutning till invandring utvecklas, inkl. myndigheternas samarbete, datasystemen, tillgången på tjänster.

Ett allmänt mål för statens integrationsprogram är att stödja invandrarnas delaktighet, interaktion och goda etniska relationer mellan olika befolkningsgrupper. Behovet av dessa ökar i takt med invandringen.

Ett centralt mål är att bättre utnyttja det kunnande som tredjelandsmedborgare har och att förbättra deras ställning på arbetsmarknaden. Vad gäller EU-finansieringen finansieras åtgärder för att sysselsätta tredjelandsmedborgare i första hand genom ESF. Genom AMIF försöker man att mer allmänt öka delaktigheten och välbefinnandet hos tredjelandsmedborgare. I AMIF är målgruppen för integrationsåtgärderna i första hand utsatta tredjelandsmedborgare som behöver särskilda åtgärder, inkl. personer som får internationellt skydd och som i invandringens inledande skede inte är omedelbart inriktade på arbetsmarknaden.

Det är viktigt att stärka medborgarorganisationernas roll som tillhandahållare av integrationstjänster genom att utveckla samarbetet mellan myndigheter och organisationer. Det är även viktigt att stöda tredjelandsmedborgarnas roll i organisationsverksamheten.

Integrationen stöds också genom att utveckla handledningen, rådgivningen och tjänsterna i det inledande skedet. Samtidigt främjas dialogen mellan myndigheter och tredjelandsmedborgare och ges praktisk information till tredjelandsmedborgare om samhället.

Årligen behöver ca 2 000 personer som har status av person i behov av internationellt skydd en kommunplats. Det är viktigt att stöda de mottagande kommunerna så att de kan utveckla tjänsterna och förbättra mottagningsberedskapen.

Det är också nödvändigt att vidareutveckla uppföljningen av integrationen särskilt på lokal och regional nivå.

3.2.1.	Nationellt mål 1: Laglig invandring/AMIF Artiklar 8 och 10(a), (c), (d)
	En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvt resultat).
	<i>max. 2800 tecken</i> De nationella tyngdpunkterna har definierats i migrationsstrategin. Ett mål med åtgärderna är att utveckla beredskapen för att förutse behovet av arbetskraft och inriktade rekryteringar i utlandet i syfte att främja immigrationen av kompetent

	<p>arbetskraft. Särskilt inom social- och hälsovårdstjänster, som är den till personalandelen största branschen, utvecklas och skapas modeller för internationell rekrytering och det samarbete som den förutsätter. Tyngdpunkter är också åtgärder för att identifiera och erkänna yrkeskompetens som tredjelandsmedborgare införskaffat i utreselandet eller på annat sätt.</p> <p>Finansieringens tyngdpunkt</p> <p>Stöd av laglig invandring särskilt genom följande åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Informationsåtgärder med vilka man ökar informationen om Finland i utreseländerna (tredjeländerna) exempelvis genom att utveckla informationen om bl.a. arbetslagstiftningen och arbetsvillkoren i Finland på webben samt genom att utveckla undervisningen i finska och svenska, kursernas innehåll och distribution. Åtgärder kan också genomföras i samarbete med andra medlemsstater. <p>Det eftersträvade målet är att immigranter från tredjeländer har i sina utreseländer tillgång till uppdaterad och omfattande information om Finland och att mer språkundervisning är tillgänglig.</p>
3.2.2	Nationellt mål 2: Integration/AMIF Artikel 9
	<p>En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvade resultat).</p>
	<p><i>max. 2800 tecken</i></p> <p>De nationella tyngdpunkterna beskrivs i migrationsprogrammet och statens integrationsprogram. Integrationen stöds främst genom åtgärder som förbättrar möjligheterna till deltagande, interaktionen i samhället och placeringen av invandrarna i arbetslivet, ökar utbildningen och ser till att det finns lämpliga allmännyttiga tjänster.</p> <p>Finansieringens tyngdpunkter</p> <ul style="list-style-type: none"> • Att utveckla högklassiga åtgärder i den första fasen (rådgivning, handledning, tjänster, språkundervisning) i samarbete med frivilligorganisationer; verksamhetsformer i vilka invandrare och deras organisationer i partnersamarbete med myndigheterna kan delta i utvecklandet av integrationsåtgärderna och fungera som stöd för integrationen av tredjelandsmedborgare (nya flexibla arbetsformer, samarbete och genomförandet av jämlikheten i servicesystemet). • Att stödja tredjelandsmedborgare som är i en särskilt utsatt ställning, bl.a. genom att förbättra deras kunskap om samhället och beredskap att fungera i samhället och i arbetslivet för att förbättra deras ställning på arbetsmarknaden; bl.a. en språk- eller orienterande utbildning som är planerad utgående från personens särskilda behov och livssituation. Vi stöder skapande av nätverk, sökande till kamratgrupper samt nya verksamhetsformer. • Utöka delaktigheten för tredjelandsmedborgare och förbättra interaktionen mellan

	<p>dem och det mottagande samhället samt främja goda etniska relationer bl.a. genom att skapa samarbete med hjälp av motion och idrott, ungdomsarbete eller kultur samt genom informationsåtgärder och öka förtroendet för den finländska demokratiska och politiska systemet samt genom att stödja tredjelandsmedborgarnas medborgaraktivitet och jämlika möjligheter till påverkan på lokal nivå.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Förbättra kommunernas mottagningsberedskap och utveckla integrationstjänsterna i kommunerna genom att förstärka kommunarbetarnas kunnande och kommunernas resurser för att trygga mottagningen, genom att öka kommunernas och NTM-centralernas kunskaper om bl.a. flyktingarnas förhållanden i utreselandet och om deras särskilda behov samt genom att effektivisera samarbetet. Samarbete med den tredje sektorn ges särskild tyngdvikt. • Främja hälsan, välbefinnandet och livskontrollen hos tredjelandsmedborgare genom att utveckla social- och hälsovårdstjänster och förebyggande och rehabiliterande arbete som lämpar sig för dem. • Främja dialogen mellan medborgare och tredjelandsmedborgare (sänka tröskeln att utträta ärenden och främja förtroendet); distribuera praktisk information om hur man agerar i det finländska samhället. <p>Det eftersträvade resultatet är att stödja integreringen av 12 000 tredjelandsmedborgare bl.a. genom att utveckla åtgärder av hög kvalitet för den första fasen. Man strävar efter att utveckla nya metoder för att stöda integrationen av personer i utsatt ställning och för att öka delaktigheten och interaktionen med det mottagande samhället.</p>
3.2.3	Nationellt mål 3: Kapacitet/AMIF Artikel 10 (c), (d), (e), (f), (g)
	<p>En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvade resultat).</p>
	<p><i>max. 2800 tecken</i></p> <p>De nationella tyngdpunkterna definieras i migrationsstrategin och åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa. Tyngdpunkter är i synnerhet åtgärder med vilka myndigheternas samarbete och tjänsterna för invandrare utvecklas samt åtgärder för att utveckla tillgången på och användningen av statistik- och forskningsuppgifter gällande migration (en mera detaljerad och systematisk insamling av data).</p> <p>Finansieringens tyngdpunkter</p> <p>Utveckling av migrationsförvaltningen särskilt genom följande åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Att utveckla migrationsförvaltningen, särskilt vad gäller tillståndsförfarandena genom att förbättra det tväradministrativa samarbetet mellan myndigheterna samt uppföljningen, statistikföringen och informationsutbytet gällande invandring. Utöka möjligheterna till elektroniska tjänster, utveckla tillståndshandlingarna och

	<p>identifieringen av personer samt förenkla tillståndsförfarandet ur klienternas synvinkel med målet att göra uträttandet av ärenden lättare och smidigare, göra tjänsten lättillgängligare, öka processens öppenhet och transparens, rättssäkerhet. Vid utvecklandet av tjänsterna och deras tillgänglighet beaktas utgångspunkterna för och servicebehovet hos klienter som är tredjelandsmedborgare.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Utveckla statistikföringen och analysen samt redskapen för invandring och följa upp strategierna; statistikuppgifternas och forskningsrönens tillgänglighet och användning utvecklas. Forskningsbaserad information om beslutsfattandet införskaffas. <p>Säkerställande av integriteten hos migrationssystemet särskilt genom följande åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Utveckla myndighetsförfaranden för invandring (bl.a. verksamhetsformer och samarbete). Detta eftersträvas genom att fördjupa samarbetet mellan migrationsförvaltningen, polisen och gränsbevakningsväsendet samt utveckla samarbetet med andra medlemsstater för att trygga ett enhetligt migrationssystem och främja laglig inresa. • Vidta åtgärder för att trygga migrationssystemets enhetlighet. Åtgärderna effektiviserar utredningen av tillståndsförutsättningarna (inkl. dokument) (bl.a. utvecklande av arbetsmetoder och arbetsredskap). <p>Utveckling av uppföljningen av integration särskilt genom följande åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Att vidareutveckla uppföljningen av integreringen särskilt på regional och lokal nivå bl.a. i syfte att effektivisera utvärderingen och uppföljningen av verkställandet av integrationslagen. Utvecklandet och fastställandet av enhetliga regionala och lokala indikatorer och uppföljningsmodeller förbättrar styrningen av hur integrationen verkställs och utvärderingen av hur åtgärderna fungerar. <p>Det eftersträvade målet är att säkerställa integriteten hos migrationssystemet och främja laglig invandring. Ett mål är att migrationsförvaltningens metoder ska ha förbättrats märkbart särskilt vad gäller tillståndsförfarandena och att uppdaterade statistik- och forskningsuppgifter finns tillgängliga. På en regional och lokal nivå har gemensamma indikatorer och uppföljningsmallar för integration utvecklats.</p>
3.2.4	Specialåtgärd 3: Gemensamma initiativ/AMIF bilaga II.3
	<p><i>Beskrivning av hur åtgärden avses bli genomförd och grunder för finansieringsandelen.</i></p> <p><i>Enbart den huvudsakliga ansvariga medlemsstaten ska lista medlemsstater som deltar, inklusive deras roll och eventuell finansieringsandel, ifall nödvändigt, och</i></p> <p><i>den deltagande medlemsstaten ska beskriva sin roll i åtgärden samt finansieringsandel, ifall nödvändigt.</i></p> <p><i>max. 1900 tecken</i></p>

Inga planerade åtgärder.	
3.2.5	Specialåtgärd 4: Minderåriga utan vårdnadshavare/AMIF bilaga II.4
<p><i>Beskrivning av hur åtgärden avses bli genomförd och grunder för finansieringsandelen.</i></p> <p><i>Enbart den huvudsakliga ansvariga medlemsstaten ska lista medlemsstater som deltar, inklusive deras roll och eventuell finansieringsandel, ifall nödvändigt, och</i></p> <p><i>den deltagande medlemsstaten ska beskriva sin roll i åtgärden samt finansieringsandel, ifall nödvändigt.</i></p> <p><i>max. 1900 tecken</i></p> <p>Inga planerade åtgärder.</p>	
3.2.6	Särskilt åtgärd 8: Laglig invandring/AMIF bilaga II.8
<p><i>Beskrivning av hur åtgärden avses bli genomförd och grunder för finansieringsandelen.</i></p> <p><i>Enbart den huvudsakliga ansvariga medlemsstaten ska lista medlemsstater som deltar, inklusive deras roll och eventuell finansieringsandel, ifall nödvändigt, och</i></p> <p><i>Den deltagande medlemsstaten ska beskriva sin roll i åtgärden samt finansieringsandel, ifall nödvändigt.</i></p> <p><i>max. 1900 tecken</i></p> <p>Finland deltar i den särskilda åtgärden WAT-Action, för vars genomförande Nederländerna är huvudansvarig medlemsstat. Syftet med den särskilda åtgärden är att inleda operationellt och praktiskt samarbete mellan medlemsstaterna inom webbaserade applikationer som stödjer laglig invandring. Målet är att identifiera bästa förfaranden samt att distribuera och analysera information om olika metoder att producera klientvänliga ansökningsförfaranden och behandla stora mängder information och om ansökningsblanketter, information som tillhandahålls sökande och riskprofilering.</p> <p>Finland har redan ett elektroniskt ansökningsförfarande och vi är villiga att dela med oss av våra erfarenheter och utveckla bästa förfaranden tillsammans med andra medlemsstater.</p> <p>Finland som deltagande medlemsstat:</p> <ul style="list-style-type: none"> - medverkar i styrgruppen som definierar/utvärderar åtgärden samt i studieresor och nödvändiga möten/workshopar i syfte att förverkliga åtgärdens mål - tillhandahåller personer som känner till/analyserar sakinnehållet och som arbetar inom identifiering, utveckling och genomförande inom ramen för kontaktpersonsnätverket. <p>Av Finland förutsätts ingen medverkan i finansieringen.</p>	
3.3	SÄRSKILT MÅL 3: Återvändande

Utveckla i medlemsstaterna rättvisa och effektiva strategier för återvändning, med vilka man stöder bekämpandet av illegal invandring, med en särskild betoning på att återvändningen är permanent och på effektiv tillbakatagning i ursprungs- och transitländerna.

En ändamålsenlig strategi framförs, i vilken definieras de nationella målen, samt en beskrivning av iakttagande av målen i de särskilda förordningarna, så att de individualiserade behoven enligt utgångsläget kan bemötas.

max. 3000 tecken

Utlänningslagen är en central lag med hänsyn till detta särskilda mål. De viktigaste nationella strategierna är migrationsstrategin och åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa. Programmet är i linje med dem.

Målet med det aktuella lagstiftningsprojektet är att befästa systemet för frivilligt återvändande, som allt fler personer som återkallat sin asylansökan eller fått avslag på sin ansökan använder för att återvända frivilligt och som stödjer återanpassning. Vi utvecklar ett fungerande och så kostnadseffektivt system för frivillig återresa som möjligt som inte uppmuntrar till missbruk. Vid utvecklandet strävar vi efter att utnyttja information om utreselandet.

Efterhandsuppföljningen och utvärderingen av användningen av stödet för återanpassning ska utvecklas också i samarbete med de övriga medlemsstaterna. Genom gemensamma åtgärder kan man också förstärka tredjeländers medverkan vid verkställandet av avtal om återtagande och protokoll om samarbete vid återvändande.

Centrala utvecklingsobjekt är tagandet i förvar och dess alternativ samt omständigheterna för tagande i förvar. Bestämmelserna om tagande i förvar i utlänningslagen justeras som bäst. Med förändringarna i lagstiftningen genomförs anteckningen i regeringsprogrammet om att tagande i förvar av ensamkommande barn som ansöker om asyl förbjuds. Därtill säkerställs att bestämmelserna i direktivet om mottagande av asylsökande i medlemsstaterna genomförs nationellt bl.a. vad gäller de garantier om omständigheterna för tagande i förvar som beviljas personer som tas i förvar. Säkringsåtgärder som är alternativ i förhållande till tagande i förvar utvecklas med hänsyn till den internationella utvecklingen.

I enlighet med åtgärdsprogrammet mot olagliga inresor ska verkställandet av beslut om avlägsnande göras snabbare genom att göra dröjsmålen vid verkställigheten kortare beträffande länder till vilka det är svårt att återsända personer. Finland förhandlar för närvarande med dessa länder om avtal om återtagande. Även polisen strävar efter att med sin verksamhet effektivisera verkställandet av beslut om avlägsnande ur landet. Ett särskilt mål är att effektivisera återsändandet av oidentifierade och osäkert identifierade personer och göra dröjsmålen vid verkställandet kortare för länder till vilka det är svårt att återsända personer genom att utveckla direkta kontakter med mälländernas beskickningar och myndigheter. Det är också nödvändigt att utveckla samarbetet med Finlands

beskickningar. Det är nödvändigt att skapa modeller, redskap och goda förfaranden för myndigheterna att identifiera personer som ska avlägsnas ur landet och för utvecklande av myndighetssamarbetet. Valfungerande modeller bör också utnyttjas vid utredningen av förutsättningarna för vistelse i landet samt i början av asylprocessen.

Anskaffningen av landinformation som är relevant med hänsyn till återvändandet och återsändningen behöver utvecklas i samarbete med de övriga medlemsstaterna.

Det är nödvändigt att bl.a. med hjälp av informationssystem undersöka och analysera hur effektivt återsändandet är. Det är nödvändigt att utveckla statistikföringen.

Avsikten är också att utveckla övervakningen av återsändningarna. Detta område har sedan 2014 ankommit på minoritetsombudsmannen. Tidigare övervakades verkställandet inte av någon utomstående aktör.

I anslutning till återsändande beaktas de särskilda behoven hos utsatta personer. Beträffande återsändning har samarbetet med Frontex intensifierats under de senaste åren. Finland har deltagit i operationer cirka en gång per månad.

3.3.1	Nationellt mål 1: Åtgärder i samband med återvändandeförfarande/AMIF Artikel 11, 12(g)
	En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvt resultat).
	<p><i>max. 2800 tecken</i></p> <p>De nationella tyngdpunkterna definieras i migrationsstrategin och åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa. Ett mål är att utveckla migrationsförvaltningen genom åtgärder med vilka det nationella genomförandet av EU-rättsakter säkerställs.</p> <p>Finansieringens tyngdpunkter</p> <p>Åtgärder som har att göra med befastandet av systemet för frivillig återvändning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Åtgärder, vars mål är att bl.a. främja att utlänningar som fått ett avslående beslut för sin asylansökan och utlänningar som återkallat sin asylansökan frivilligt återvänder till sina hemland eller permanenta bosättningsland. • Att utveckla mottagningscentralernas personal i verkställandet av systemet för frivillig återvändning <p>Åtgärder som har att göra med tagande i förvar och utvecklingen av alternativ till det:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Utveckla innehållet av och alternativen till tagande i förvar och myndighetssamarbetet med hjälp av åtgärder genom vilka det är möjligt att säkerställa att den nya lagstiftningen genomförs på ett effektivt sätt, t.ex. distribution av information om lagstiftningsreformen, utbildning av personal och andra aktörer samt utveckling av tagandet i förvar och alternativa åtgärder för säkerställandet inklusive behövliga anskaffningar av anordningar och system. <p>Det eftersträvade målet är att systemet med frivillig återvändning har blivit befast och att frivillig återvändning ökat. I anslutning till detta strävar man efter att 300 personer av de anställda får utbildning om frivillig återvändning. Avsikten är också att innehållet i tagande i förvar och alternativa metoder för säkerställande ska utvecklas.</p>
3.3.2	Nationellt mål 2: Återvändandeåtgärder/AMIF Artikel 12 (a) till (e)
	<p>En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvade resultat).</p>
	<p><i>max. 2800 tecken</i></p> <p>De nationella tyngdpunkterna baserar sig på riktlinjerna i migrationsstrategin och åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa. Genom åtgärderna vill man säkerställa ett fungerande system för återvändande, där frivilligt återvändande anses som det primära alternativet och förhindra att det i Finland finns människor som vistas i landet utan uppehålls rätt.</p> <p>Finansieringens tyngdpunkter</p> <p>Utveckling av systemet för frivilligt återvändande särskilt genom följande åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Åtgärder för att utveckla systemet för frivilligt återvändande och säkerställa dess effektiva verkställande. Specialbehoven hos utsatta personer beaktas i återintegrationsstödet beslut och kvalitet utifrån de individuella behoven. Information om systemen och förfarandena i andra länder följs upp och inhämtas. <p>Utveckling av avvisningsprocessen särskilt genom följande åtgärder:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Förbättra processen för avlägsnande ur landet för de tredjelandsmedborgares del för vilka förutsättningarna för vistelse i landet inte uppfylls och som inte har återvänt frivilligt. Detta görs bl.a. genom att utveckla utredandet av identiteten av dem som ska avlägsnas ur landet och anskaffningen av resedokument, inkl. utveckling av elektroniska verktyg. Syftet är att förkorta dröjsmålen vid verkställandet. • Utveckla samarbetet mellan myndigheter i Finland samt med tredjeländers myndigheter och Finlands beskickningar bl.a. för att påskynda avvisningsprocessen

	<p>och för att utbyta bästa praxis.</p> <p>Det eftersträvade resultatet är ett system med frivilligt återvändande som verkställs effektivt. Målet är att 370 personers frivilliga återvändande stöds genom det. Vidare strävar man efter att uppmärksamma specialbehoven för personer i utsatt ställning. Ett mål är också att avvisningsprocessen ska bli snabbare och att samarbetet mellan myndigheter och tredjeländer utvecklas.</p>
3.3.3	Nationellt mål 3: Samarbete/AMIF Artikel 13
	<p>En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvade resultat).</p>
	<p><i>max. 2800 tecken</i></p> <p>De nationella tyngdpunkterna baserar sig på riktlinjerna i migrationsstrategin och åtgärdsprogrammet mot olaglig inresa. Genom åtgärderna vill man säkerställa att systemet för återvändande fungerar och förhindra att det i Finland finns människor som vistas i landet utan uppehållsrätt.</p> <p>Finansieringens tyngdpunkter</p> <p>Åtgärder i samband med statistikföring, analysering och införskaffning av landinformation:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Utveckla statistikföringen och analyserna inkl. utbildning av personer som ansvarar för statistikföringen för att få tillförlitlig information om olagliga inresor och om avlägsnanden ur landet och utvecklingen av dessa. • Åtgärder genom vilka inhämtandet av information som är relevant för de olika skedena i processerna för återvändande och återsändning bl.a. genom att inhämta och analysera information om hälso- och sjukvårdens nivå och om rättsordningen i målstaterna. <p>Åtgärder i samband med återsändning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Planera, inleda och utveckla övervakningen av återsändningarna bl.a. genom att jämföra goda förfaranden och utveckla verksamhetssätt och relevant utbildning för myndigheterna. Målet är att utveckla övervakningen av avlägsnande ur landet, göra verksamheten mer öppen för insyn och att säkerställa rättsskyddet för både de personer som återsänds och deras ledsagare. <p>Åtgärder i samband med återanpassning:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Åtgärder i anknytning till stöd, uppföljning och utvärdering av återanpassningen, inklusive gemensamma projekt i utreseländerna. Utredda möjligheten att tillsammans med andra medlemsstater genomföra gemensamma återanpassningsprojekt i utgångsländerna för att effektivisera en hållbar återanpassning.

	Det eftersträvade resultatet är att utveckla systemet för återvändande genom att utveckla statistikföringen och analysverksamheten kring återsändning och avvisning och säkerställa att relevant landinformation är tillgänglig. Man strävar efter att betydligt utveckla övervakningen av återsändandet och återanpassningen samt samarbetet kring detta med tredjeländerna.
3.3.4	Specialåtgärd 5: Gemensamt återvändande/AMIF bilaga II.5
	<p><i>Beskrivning av hur åtgärden avses bli genomförd och grunder för finansieringsandelen.</i></p> <p><i>Enbart den huvudsakliga ansvariga medlemsstaten ska lista medlemsstater som deltar, inklusive deras roll och eventuell finansieringsandel, ifall nödvändigt, och</i></p> <p><i>den deltagande medlemsstaten ska beskriva sin roll i åtgärden samt finansieringsandel, ifall nödvändigt.</i></p> <p><i>max. 1900 tecken</i></p> <p>Finland deltar i den särskilda åtgärden MEDCOI4, för vars genomförande Nederländerna är huvudsaklig ansvarig medlemsstat.</p> <p>Målet för den särskilda åtgärden är att göra det möjligt för de medlemsstater som deltar i åtgärden att snabbt få tillförlitlig och aktuell information om tillgången på och tillgängligheten av medicinsk vård i de länder från vilka personer som ansöker om internationellt skydd härstammar. Denna information behövs för att fatta beslut om asyl, i andra migrationsförfaranden och för att besvara frågor som gäller återvändandet till utreselandet, i synnerhet frågan huruvida det är möjligt att återvända.</p> <p>Av Finland krävs ingen finansiell satsning före år 2017, då avsikten är att den särskilda åtgärden ska bli en uppgift för EASO. Om deltagande i åtgärden och dess fortsatta genomförande efter 2017 görs en förundersökning och fattas beslut i EASO:s ledningsgrupp.</p> <p>Som deltagande medlemsstat ska Finland</p> <ul style="list-style-type: none"> - vid behov delta i möten/workshopar för att förverkliga målen för den särskilda åtgärden - inhämta, distribuera och utbyta uppgifter om tillgången på och tillgängligheten av medicinsk vård i utreseländerna.
3.3.5	Specialåtgärd 6: Gemensam återanpassning/AMIF bilaga II.6
	<p><i>Beskrivning av hur åtgärden avses bli genomförd och grunder för finansieringsandelen.</i></p> <p><i>Enbart den huvudsakliga ansvariga medlemsstaten ska lista medlemsstater som deltar, inklusive deras roll och eventuell finansieringsandel, ifall nödvändigt, och</i></p> <p><i>den deltagande medlemsstaten ska beskriva sin roll i åtgärden samt finansieringsandel, ifall nödvändigt.</i></p> <p><i>max. 1900 tecken</i></p> <p>Finland deltar i den särskilda åtgärden ERIN - European Re-integration Network – för vars genomförande Nederländerna är huvudsaklig ansvarig medlemsstat.</p>

ERIN är en fortsättning på projektet ERI (European Reintegration Instrument), som slutfördes 1.3.2014. ERI var det första återanpassningsprojektet i denna storleksklass, och genom det genomfördes 600 stödda frivilliga återvändanden till sju olika tredjeländer. Som målstater valde Finland Afghanistan, Irak, Nigeria och Ryssland. Finlands mål är att inom ramen för projektet ERIN erbjuda stöd i anslutning till återanpassning till 120 personer som återvänder frivilligt. ERIN kompletterar IOM:s pågående program för frivilligt återvändande, som slutförs i juni 2015. Ett nytt moment i projektet ERIN är att grunda ett team som specialiserar sig på upphandling. Detta gör det möjligt att upphandla tjänster med anknytning till återanpassning smidigt och högklassigt. Finlands andel av finansieringen är 29 000 euro. Andelen är delvis kalkylmässig, delvis direkt finansiell satsning.

3.3.6	Specialåtgärd 7: Familjesammanhållning och minderåriga utan vårdnadshavare/AMIF bilaga II.7
-------	---

Beskrivning av hur åtgärden avses bli genomförd och grunder för finansieringsandelen.

Enbart den huvudsakliga ansvariga medlemsstaten ska lista medlemsstater som deltar, inklusive deras roll och eventuell finansieringsandel, ifall nödvändigt, och den deltagande medlemsstaten ska beskriva sin roll i åtgärden samt finansieringsandel, ifall nödvändigt.

max. 1900 tecken

Inga planerade åtgärder.

3.4	<p>SÄRSKILT MÅL 4: Gemensamt ansvar</p> <p>Effektivering av medlemsstaternas gemensamma ansvar och inbördes ansvarsfördelning särskilt vad gäller de medlemsstater till vilka invandrings- och flyktningsströmmarna riktar sig särskilt kraftigt, även genom praktiskt samarbete.</p>
-----	--

En ändamålsenlig strategi framförs, i vilken definieras de nationella målen, samt en beskrivning av iakttagande av målen i de särskilda förordningarna, så att de individualiserade behoven enligt utgångsläget kan bemötas.

max. 3000 tecken

Finland upptar inte interna förflyttningar inom EU i sitt nationella program.

3.4.1	<p>Nationellt mål 1: Förflyttningar/AMIF Artikel 7.2</p> <p>Förflyttning av personer som fått/ansökt om internationellt skydd.</p>
-------	--

	En kort beskrivning framförs av de viktigaste åtgärderna för att uppnå det nationella målet, exempelåtgärder som stöds utgående från det nationella programmet nämns (dvs. finansieringens tyngdpunkter) och målen listas upp som en del av beskrivningen (eftersträvt resultat).
	<i>max. 2800 tecken</i> Inga åtgärder.

3.5 Riktgivande tidtabell: Förordning (EU) nr 514/2014 artikel 14 punkt 2 underpunkt c

Riktgivande tidtabell: vi meddelar för varje nationellt mål tre viktiga åtgärder, som avses stödas med det nationella programmet. För varje åtgärd meddelas ett år då det planeras (t.ex. ansökan om förslag), året då det verkställs (t.ex. undertecknande av avtal/understöd), och året då åtgärden avslutas eller blir färdig (t.ex. slutberättelse).

max. 80 tecken

	Åtgärdens namn	Planering påbörjad	Verkställandet påbörjat	Avslutande
	Särskilt mål 1: Asyl			
Nationellt mål 1: Mottagande/asylplats	Åtgärder för att utveckla asylsystemet	2014	2015	2020-2022
	Stöd till asylsökande	2014	2015	2020-2022
	Anpassning av mottagningssystemet	2015	2015	2020-2022
Nationellt mål 2: Utvärdering	Produktion, statistikföring och analys av information om asylförfarandet	2014	2015	2020-2022
	Vidta åtgärder som gäller information om utreseländerna	2014	2015	2020-2022
Nationellt mål 3: Omplacering	Stöd till placeringar i kommunerna	2014	2015	2020-2022
	Distribuera information och bästa förfaranden	2014	2015	2020-2022
Specialåtgärd 1: Transiteringsanläggningar				
Specialåtgärd 2:				

Beviljande av asyl				
Särskilt mål 2: Integrering och laglig invandring				
Nationellt mål 1: Laglig invandring	Vidta åtgärder som genomförs i avgångsländerna	2014	2015	2020-2022
Nationellt mål 2: integration	Vidta åtgärder i det inledande skedet	2014	2015	2020-2022
	Åtgärder för att integrera utsatta personer	2014	2015	2020-2022
	Utöka delaktigheten och interaktionen	2014	2015	2020-2022
Nationellt mål 3: beredskap	Utveckla migrationsförvaltningen	2014	2015	2020-2022
	Utveckla uppföljningen av integrationen	2014	2015	2020-2022
	Vidta åtgärder för att trygga migrationssystemets enhetlighet	2014	2015	2020-2022
Specialåtgärd 3: Gemensamma initiativ				
Specialåtgärd 4: Minderåriga utan vårdnadshavare				
Specialåtgärd 8: Laglig invandring		2014	2015	2020-2022
Särskilt mål 3: Återvändande				
Nationellt mål 1: Åtgärder i samband med återvändandeförfarande	Befästa systemet för frivilligt återvändande	2014	2015	2020-2022
	Tagandet i förvar och dess alternativ	2014	2015	2020-2022
Nationellt mål 1: Återvändningsåtgärder	Frivilligt återvändande	2014	2015	2020-2022
	Utveckla processen för avlägsnande ur landet	2014	2015	2020-2022
Nationellt mål 3:	Statistikföring och analys	2014	2015	2020-2022

Samarbete	Övervakning av återsändningarna	2014	2015	2020-2022
	Återanpassning	2014	2015	2020-2022
Specialåtgärd 5: Gemensamt återvändande		2014	2015	2020-2022
Specialåtgärd 6: Gemensam återanpassning		2014	2015	2022-2022
Specialåtgärd 7: Familjesammanhållning och minderåriga utan vårdnadshavare				
Särskilt mål 4: Gemensamt ansvar				
Nationellt mål 1: förflyttningar	-	-		
	-	-		
	-	-		

SEKTION 4: SPECIALFALL

4.1 Vidarebosättning: Förbindande plan

En förbindande plan görs upp för åren 2014 och 2015, som innehåller mängden personer som ska vidarebosättas enligt unionens allmänna prioriteringar och enligt andra prioriteringar samt i mån av möjlighet enligt särskilda prioriteringar. För att erhålla en engångsersättning måste varje person vidarebosättas inom 2,5 år (dvs. inom juni 2016).

Motiveringar för antalet personer som ska vidarebosättas

max. 1000 tecken

Riksdagen fattar beslut om den årliga flyktingkvoten i anslutning till behandlingen av statsbudgeten.

År 2014 är kvoten 1 050 personer:

- syrier (500 pers.) – urvalsresor Jordanien (mars 2014) och Libanon (maj 2014)
- sudanesiska flyktingar i Egypten (150 pers.) – urvalsresa september 2014
- afghanska flyktingar i Iran (150 pers.) – urvalsresa oktober 2014
- kongolesiska flyktingar i södra Afrika (150 pers.) – urval utifrån dokument, hösten 2014
- nödfall (100 pers.) urval utifrån dokument

År 2015 är kvoten 750 personer:

- syrier från Mellanöstern (350 pers.)
- kongoleser i södra Afrika (150 pers.)
- afghaner från Iran (150 pers.)

- nödfall (100 pers.)

På grund av den otillräckliga mängden kommunplatser har dessutom 930 personer som valts inom ramen för kvoterna under tidigare år fortfarande inte placerats i kommuner.

Antagandet är att under en tvåårsperiod (fram till juni 2016) vidarebosätts minst 2 193 flyktingar ur de 3 nämnda grupperna.

	2014–2015	2016–2017	2018–2020
Utsatta grupper och unionens gemensamma tyngdpunkter gällande vidarebosättning (engångsersättning på 10 000€ per vidarebosatt person)			
Kvinnor och barn i fara;	360		
Minderåriga utan vårdnadshavare;	4		
Personer som har medicinska behov som enbart kan behandlas genom vidarebosättning;	70		
Personer som behöver nödplaceras eller brådskande behöver en omplaceringsplats på grund rättsliga eller fysiska behov, inklusive offer av våld eller tortyr;	220		
Det regionala skyddsprogrammet för Östeuropa (Vitryssland, Moldavien, Ukraina);	-		
Det regionala skyddsprogrammet för Afrikas horn (Djibouti, Kenya, Jemen);	-		
Det regionala skyddsprogrammet för Nordafrika (Egypten, Libyen, Tunisien);	-		
Flyktingar i området kring Östafrikas stora sjöar;	400		
Irakiska flyktingar i Syrien, Libanon och Jordanien;	6		
Irakiska flyktingar i Turkiet;	13		
Syriska flyktingar i området.	800		
Totalt	1873		
Andra personer, som inte hör till unionens gemensamma tyngdpunkter och inte till de bestämda grupperna i svagare ställning. (Engångsersättning: 6 000 € per vidarebosatt person)			
Sudaneser från Egypten, somalier från Turkiet och Egypten	320		
4.2 Förflyttning av personer som får internationellt skydd			

Förbindande plan: Antal personer som får internationellt skydd som förflyttas per förbindelseperiod
Den förbindande planens detaljer är inte en del av kommissionens beslut om godkännande.

Antal personer	2014–2015	2016–2017	2018–2020
-	-		

GEMENSAMMA OCH PROGRAMSPECIFIKA INDIKATORER (FÖRORDNING (EU) NR. 514/2014 ARTIKEL 14 PUNKT 2 UNDERPUNKT F) GEMENSAM INDIKATOR (SÅSOM BESTÄMT I DE SÄRSKILDA FÖRORDNINGARNA):

Vi framför målvärdet och informationskällan (t.ex. projektrapporter) för den gemensamma indikatorn för varje särskilt mål. Ifall programspecifika indikatorer ingår i det nationella programmet, framförs kopplingen till det ifrågasvarande särskilda målet, en beskrivning av indikatorn, måttenheten, utgångsvärdet, målvärdet och informationskällan. Varje programspecifik indikator får enbart kopplas till ett särskilt mål.

Indikatorns kod	Beskrivning av indikatorn	Måttenheten	Utgångsvärde	Målvärde	Informationskälla
Särskilt mål 1: ASYL OCH MOTTAGANDE					
1.1	Antalet personer som hör till den målgrupp som blivit hjälpt genom projekt inom mottagnings- och asylsystemsområdet som understötts av denna fond	Antal	0	4800	Projektrapportering
1.2.	Nygrundad infrastruktur för mottagning och inkvartering som motsvarar de minimikrav för mottagningsförhållanden som fastställts i EU:s bestämmelser, samt förbättringar i redan existerande infrastruktur för mottagning och inkvartering som också uppfyller dessa krav och vars förmåga att ta emot (antalet platser) förbättrats som resultat av projekt finansierade av denna fond, och en procentandel av totalmängden infrastruktur som anknyter till mottagning och inkvartering				
1.2.1	Nygrundad infrastruktur för mottagning och inkvartering som motsvarar de minimikrav för	Antal	0	3 500	Projektrapportering

	mottagningsförhållanden som fastställts i EU:s bestämmelser, samt förbättringar i redan existerande infrastruktur för mottagning och inkvartering som också uppfyller dessa krav och vars förmåga att ta emot (antalet platser) förbättrats som resultat av projekt finansierade av denna fond				
1.2.2	Procentandel av totalmängden infrastruktur som anknyter till mottagning och inkvartering	%	0	100	Projektrapportering
1.3.1	Antal personer som med hjälp av fonden fått utbildning i asylärenden	Antal	0	550	Projektrapportering
1.3.2	Detta antal som procentandel av totalantalet personal inom den ifrågavarande branschen	%	0	80	Projektrapportering
1.4	Information om ursprungsländer som samlats med hjälp av fonden och antalet utförda resor för informationsinsamling;	antal	0	50 (landinformationsprodukter) + 4 (resor för informationsinsamling)	Projektrapportering
1.5	Antal projekt som understöts av detta projekt som gäller utvecklingen,	antal	0	4	Projektrapportering

	uppföljningen och utvärderingen av medlemsstaternas asylpolitik				
1.6	Antal personer som vidarebosätts med stöd av denna fond	antal	0	5250	Ansvarig myndighet
2	SÄRSKILT MÅL 2: INTEGRATION/LAGLIG INVANDRING				
2.1	Antal personer som hör till målgruppen som deltagit i åtgärder innan avfärd som fått understöd av denna fond	antal	0	300	Projektrapportering
2.2	Antal personer som hör till målgruppen som understötts av integrationsåtgärder inom ramarna för en nationell, lokal eller regional strategi som fått stöd av denna fond	antal	0	12 000	Projektrapportering
2.3	Sådana lokala, regionala och nationella strategiska ramar, åtgärder eller verktyg som grundats tack vare åtgärder som understötts av denna fond och som har att göra med integrationen av tredjeländers invånare i vilka medborgarsamhället, invandrarsamfund och alla relevanta intressentgrupper deltar i,	antal	0	25	Projektrapportering

	antal				
2.4	Antalet samarbetsprojekt som genomförts tillsammans med andra medlemsstater som har att göra med integrationen av tredjeländers medborgare och som understöts av denna fond	antal	0	2	Projektrapportering
2.5	Antalet projekt som gäller utvecklingen, uppföljningen och utvärderingen av medlemsstaternas integrationspolitik som har understöts av denna fond	antal	0	2	Projektrapportering
SÄRSKILT MÅL 3: ÅTERFLYTTNING					
3.1	Antal personer som fått utbildning i återflyttning som understöts av denna fond	antal	0	300	Projektrapportering
3.2	Antal återflyttare som fått gemensam finansiering från denna fond för återanpassningshjälp antingen före eller efter återflyttningen	antal	0	370	Projektrapportering
3.3	Antal av de som frivilligt återvänt vars återflyttning delfinansierades av fonden	antal	0	370	Projektrapportering
3.4	Antalet avvisade återflyttare vars återflyttning delfinansierades av	antal	0	0	Projektrapportering

	fonden (övervakade eller andra avvísningar)				
3.5	Antal övervakade avvísningar som delfinansierades av fonden	antal	0	0	Projektrapportering
SÄRSKILT MÅL 4: GEMENSAMT ANSVAR					
4.1	Antal personer som ansökt om och/eller får internationellt skydd som med stöd av fonden förflyttats från en medlemsstat till en annan	antal	0	0	Ansvarig myndighet
4.2	Antal samarbetsprojekt som genomförts med andra medlemsstater som avser öka det gemensamma ansvaret och ansvarsfördelningen mellan medlemsstater som understöts av fonden	Antal	0	0	Projektrapportering
S.1	Beskrivning av programspecifika indikatorer (frivillig, maximalantal: 5)				
Indikatorns kod	Beskrivning av indikatorn	Måttenhet	Utgångsvärde	Målvärde	Informationskälla
-	-	-	-	-	-

SEKTION 6

Programmets ram för förberedande och verkställande per medlemsstat

6.1 Inbegripande av partnerskap i förberedande av programmet (förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 12 punkt 3)

Ett sammandrag av den tillämpade approachen, om partnerskapets sammansättning, deltagande av partners samt i vidare bemärkelse om de viktigaste faserna i hörandet samt vid behov en lista över de viktigaste partnererna (eller partnertyperna) som har deltagit eller som hörts.

max. 2000 tecken

Det nationella programmet har beretts i en beredningsarbetsgrupp med representanter för ministerier och andra myndigheter som ansvarar för ärenden som faller under AMIF- och ISF-fondernas område. Sådana är inrikesministeriets migrations-, polis-, gräns- och räddningsavdelningar, arbets- och näringsministeriet, utrikesministeriet, finansministeriet, migrationsverket, tullen och polisstyrelsen. Som en del av beredningen av det nationella AMIF-programmet ordnades för lokala och regionala myndigheter och organisationer en enkät för att höra deras uppfattningar om programmets innehåll och om de behov som AMIF-programmet borde tillgodose. Sammanlagt 70 olika instanser berättade om sina uppfattningar med hjälp av enkäten. För olika instanser har dessutom ordnats två seminarier som gav information om fonderna och om de åtgärder som planerats inom ramen för dem. Under beredningen av programutkastet utbyttes också åsikter och synpunkter med UNCHR:s byrå i Stockholm.

Våren 2014 skickades programutkastet på remiss. Utlåtande begärdes av sammanlagt 67 olika instanser, av vilka 36 inlämnade ett utlåtande. Bland dem som inlämnade utlåtande fanns myndigheter inom lokal-, regional- och statsförvaltningen, organisationer inom fondens område, arbetsmarknadsorganisationer och internationella organisationer (IOM och UNHCR).

Som en del av den officiella beslutsprocessen behandlas programutkastet i EU-sektion 6, som behandlar invandrar-, asyl- och integrationsärenden, samt i sektion 7, som behandlar rättsliga och inrikes frågor. Programutkastet behandlas vid behov även i statsrådets finansutskott innan det fastställs vid statsrådets allmänna sammanträde.

Eftersom det nationella programmet endast beskriver programperiodens mål och åtgärder på en allmän nivå, utarbetas ett separat nationellt verkställighetsprogram för programmet för åren 2014–2020. I verkställighetsprogrammet preciseras programmets mål och åtgärder som finansieras.

6.2 Övervakningskommitté (förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 12 punkt 4)

max. 1300 tecken

Enligt lagen om fonderna inom området för inrikes frågor (903/2014) ska övervakningskommittén delta i beredningen, genomförandet, uppföljningen och utvärderingen av de nationella programmen och de nationella genomförandeprogrammen. Övervakningskommittén ska i synnerhet delta i beredningen av de nationella programmen samt följa upp och utvärdera programmets resultat, behandla förslag till projekt och verksamhet som ska stödjas samt behandla förslag till planering av tekniskt bistånd.

Kommitténs medlemmar representerar de ministerier samt de förvaltningar under dem som är centrala för asyl-, migrations- och integrationsfondens mål, andra myndigheter, Ålands landskapsstyrelse samt centrala organisationer och arbetsmarknadsorganisationer som verkar inom fondens verksamhetsområde.

6.3 Gemensam övervaknings- och utvärderingsram (förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 14 punkt 2 underpunkt f)

En kort beskrivning framförs över den planerade approachen och metoder som ska användas.

I beskrivningen ingår svar på följande frågor:

- a) Var befinner sig övervaknings- och utvärderingsverksamheten? Vilken enhet ansvarar för utvärderingen?
- b) Kommer utvärderingen eller övervakningen att utlokaliseras?
- c) Hur insamlas informationen som berör projekten och indikatorerna (övervakningssystem)?

max. 1300 tecken

Ansvarsmyndigheten ansvarar för att organisera utvärderings- och övervakningssystemet med gör inte själv utvärderingar. Myndigheten följer dock upp i samband med programmets normala administration att ändamålsenliga produkter och resultat förverkligas och att verkställandet av programmet ligger i linje med de överenskomna målen. Även uppföljningskommittén för AMIF deltar i uppföljningen och utvärderingen av verkställandet av programmet.

Utvärderingen kommer att arrangeras på det sätt som kommissionens anvisningar förutsätter. Utvärderingen kommer troligen att utlokaliseras

eftersom inrikesministeriet inte har en utvärderingsenhet eller någon annan självständig enhet som lämpar sig för uppgiften. Den eventuella upphandlingsprocessen inleds efter att kommissionens instruktioner för den praktiska uppföljningen och utvärderingen har erhållits.

Informationen om projekten samlas in från projektrapporterna med hjälp av ett elektroniskt datasystem med sex månaders intervaller. Uppgifter samlas in om programmets gemensamma indikatorer. Programspecifika indikatorer planeras inte bli upptagna i det nationella programmet.

6.4 Inbegripande av partnerskap i verkställandet, övervakning och utvärdering av det nationella programmet (förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 12 punkt 3 och artikel 14 punkt 2 underpunkt h)

En kort beskrivning framförs av approachen som tillämpas på partners, deras grad av deltagande och även i vidare bemärkelse om de viktigaste faserna i hörandet samt vid behov en lista på partnertyper som har deltagit eller som hörts (eller om de viktigaste partnerna).

max. 2000 tecken

Att göra samarbetspartner delaktiga i verkställandet, uppföljningen och utvärderingen av det nationella programmet sker i huvudsak via övervakningskommittén (se punkt 6.2). I övervakningskommittén finns de för fondens mål mest centrala ministerierna representerade, förvaltningar under dem och andra myndigheter, organisationer och samarbetsinstanser. I utvärderingen av det nationella programmet hörs även instanser som genomfört projekt med stöd av fonden.

Om det nationella programmet ändras och det sker betydande förändringar, kommer partnerna att höras i vidare bemärkelse bl.a. i form av en remissrunda. Beslut om remissrundans omfattning görs från fall till fall beroende på det ärende som ska behandlas, men rundan kommer att omfatta myndigheter, organisationer inom fondens område och andra samarbetspartner som sköter asyl-, migrations- och integrationsärenden, inkl. IOM och INHCR samt arbetsmarknadsorganisationer och andra samarbetsinstanser.

6.5 Informering och publicitet (förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 14 punkt 2 underpunkt j och artikel 53)

En beskrivning av de mekanismer och metoder som ska användas för att ge publicitet åt det nationella programmet.

max. 1500 tecken

Vi säkerställer att det finns en webbplats eller portal genom vilken det är möjligt att få information om det nationella programmet. Vi informerar om de finansieringsmöjligheter som är tillgängliga genom det nationella programmet och gör specialförordningarnas roll och resultat kända för unionens medborgare med hjälp av informations- och offentlighetsåtgärder som gäller programmets resultat och effekter.

Vi säkerställer att det nationella programmets verkställande är transparent samt upprätthåller en lista över åtgärder som fått stöd genom det nationella programmet. Listan ska vara tillgänglig på webbplatsen eller i portalen.

Även andra informations- och offentlighetsåtgärder kan genomföras i anslutning till verkställandet av programmet.

6.6 Samordning och komplettering mellan andra instrument (förordning (EU) nr. 514/2014 artikel 14 punkt 2 underpunkt e och artikel 14 punkt 5 underpunkt f)

En kort beskrivning av de mekanismer som säkerställer samordning mellan de instrument som införs genom de särskilda förordningarna och de som införs genom andra unionsinstrument och medlemsstaternas instrument. I beskrivningen ska ingå enligt fall information om koordinationen inom organen i dessa områden och vid behov de strukturer eller arrangemang som använts i detta syfte (t.ex. kommittéer och metoder för hörande).

Vid granskning av komplettering med andra unionsinstrument ska följande tas i beaktande:

- Europeiska struktur- och investeringsfonderna (Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden);
- Andra EU-fonder eller program (t.ex. programmet för livslångt lärande, programmet Kultur och programmet Aktiv ungdom);
- EU:s instrument för externa relationer (t.ex. instrumentet för stöd inför anslutningen, europeiskt granskings- och partnerskapsinstrument och stabilitetsinstrumentet) till den del de gäller åtgärder i tredjeländer eller i anslutning till dem.

max. 3000 tecken

Fondens verksamhet samordnas med Europeiska struktur- och investeringsfonderna, EU:s instrument för externa relationer, programmen inom utbildning och kultur samt andra relevanta EU-omfattande finansiella instrument.

Samordningsåtgärderna inriktas särskilt på ESF eftersom en del av dessa två

fonders åtgärder är mycket nära varandra. Arbets- och näringsministeriet, som ansvarar för strukturfonderna, kommer att vara representerat i AMIF:s uppföljningskommitté. Enheten som ansvarar för integrationsärenden samordnar riktlinjerna för både AMIF:s och ESF:s verksamhet.

När det gäller åtgärder för återvändande säkerställs samordningen med EU:s instrument för externa relationer. Åtgärder som genomförs i tredjeländer samordnas vid behov i samarbete med EU:s beskickningar.

Det finns ett nationellt samarbetsorgan för de finansieringsprogrammen vars syfte är att säkerställa samordningen och samarbetet på det nationella planet mellan olika finansiella instrument. AMIF:s ansvariga myndighet är medlem i samarbetsorganet.

AMIF:s uppföljningskommitté omfattar instanser som samordnar relevanta EU-omfattande och nationella finansiella instrument för att säkerställa deras inbördes komplementaritet och samordning.

Som en del av sina uppgifter för ansvarsmyndigheten vid behov samtal med andra ansvarsmyndigheter för EU-finansieringsprogram. Ansvarsmyndigheten följer också upp listorna om projekt som finansierats genom andra finansiella instrument i syfte att säkerställa att samma åtgärder inte finansieras via andra EU-fonder. Projektsökande ska i sin projektansökan lämna information om annan EU-finansiering som de sökt eller fått.

6.7 Stödmottagare och direkta bidrag

6.7.1 Lista över huvudtyperna av stödmottagare i programmet (använd nedanstående förteckning)

max. 350 tecken

Statens myndigheter, lokala myndigheter, organisationer, utbildnings- och forskningsorganisationer, företag i den privata och offentliga sektorn.

Stödmottagartyperna är: statlig eller förbundsstatlig myndighet, lokala offentliga organ, medborgarorganisationer, internationella offentligrättsliga organisationer, det nationella Röda Korset, Internationella Rödakorskommittén, internationella rödakors- och rödahalvmånefederationen, privat- och offentligrättsliga företag, utbildnings- och forskningsorganisationer och arbetsmarknadsparter.

6.7.2 Direkta bidrag

Ett nationellt mål meddelas om när man avser använda direkta bidrag och grunderna för varje fall framställs.

max. 1000 tecken

Direkta bidrag avses inte användas i verkställandet av programmet.

SEKTION 7

Programmets finansieringsplan (förordning (EU) nr 514/2014 artikel 14 punkt 2 underpunkt i)

Finansieringsplanen för det nationella programmet framställs, i vilken framställs den sammanlagda mängden EU-finansiering som anvisats för varje särskilt mål under hela programperioden. Mängderna som anvisats för de nationella målen inom de särskilda målen är riktgivande. De totala utgifterna för teknisk hjälp meddelas.

7.1 Finansieringsplan uppdelat enligt de särskilda målen

TABELL 7.1.1 AMIF FINANSIERINGSPLAN	
SÄRSKILDA MÅL	SAMMANLAGT
Nationellt mål 1.1: Mottagning/asyl	5 299 223,75
Nationellt mål 1.2: Utvärdering	1 059 844,75
Nationellt mål 1.3: Vidarebosättning	847 875,80
Delsumma för de nationella målen	7 206 944,30
Särskilt åtgärd 1: Transiteringsanläggningar	-
Särskilt åtgärd 2: Beviljande av asyl	-
SÄRSKILT MÅL 1 SAMMANLAGT	7 206 944,30
Nationellt mål 2.1: Laglig invandring	847 875,80
Nationellt mål 2.2: Integrering	5 935 130,60
Nationellt mål 2.3: Kapacitet	2 331 658,45

Delsumma för de nationella målen	9 114 664,85
Särskilt åtgärd 1: Gemensamma initiativ	-
Särskilt åtgärd 2: Minderåriga utan vårdnadshavare	-
Särskilt åtgärd 3: Laglig invandring	-
SÄRSKILT MÅL 2 SAMMANLAGT	9 114 664,85
Nationellt mål 3.1: Åtgärder i samband med återvändandeförfarande	1 695 751,60
Nationellt mål 3.2: Återvändningsåtgärder	2 119 689,50
Nationellt mål 3.3: Samarbete	1 059 844,75
Delsumma för de nationella målen	4 875 285,85
Särskilt åtgärd 1: Gemensamt återvändande	-
Särskilt åtgärd 2: Gemensam återanpassning	-
Särskilt åtgärd 3: Familjesammanhållning och minderåriga utan vårdnadshavare	-
SÄRSKILT MÅL 3 SAMMANLAGT	4 875 285,85
Nationellt mål 4.1: Förflyttningar	-
SÄRSKILT MÅL 4 SAMMANLAGT	-
Specialfall sammanlagt	20 650 000
Teknisk hjälp (Maximimängd = fast summa + (totalt anslag) * 5,5 %)	<i>2 291 882,00 av grundfinansierings andelen (+ högst 1 135 750 av anslagen för vidarebosättning 2014–2015)</i>
AMIF SAMMANLAGT	44 138 777

Tabell 7.1.2 Finansieringsplan för

specialfall

Förbindelse	2014	2015	2016...2020	Sammanlagt
Vidarebosättning sammanlagt				
Förflyttningar sammanlagt				
SPECIALFALL SAMMANLAGT				

Riktgivande finansieringsplan för det nationella programmet, i vilken framförs EU:s helhetsfinansiering för vardera budgetåret

7.2 Finansieringsplan per budgetår

ÅR	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SAMMANLAGT
SAMMANLAGT								
Bekräftat på förhand	13 %	13 %	14 %	13 %	16 %	14 %	17 %	

7.3 Motiveringar för avvikelser från den minsta andel som anges i de särskilda förordningarna (förutsätts enbart ifall den minsta andelen inte uppnås) — artikel 14 punkt 5 underpunkt b

En detaljerad utredning över avvikelser från de minsta andelarna som angetts i de särskilda förordningarna framförs. <i>max. 1300 tecken</i>
Programmet iakttar de minsta andelarna som fastställt i de särskilda förordningarna.